

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/1044

z dne 8. maja 2020

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vrednostmi za potencialne globalnega segrevanja in smernicami za evidence in v zvezi s sistemom evidenc Unije ter razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 666/2014

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter zlasti členov 26(6)(b) in 37(7) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mehanizem za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, kot je določen z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ določa pravila za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih v okviru podnebne politike. Določbe navedenega mehanizma so v celoti vključene v Uredbo (EU) 2018/1999, ki razveljavlja Uredbo (EU) št. 525/2013 od 1. januarja 2021. V okviru navedenega mehanizma je treba sprejeti vrednosti za potencialne globalnega segrevanja in določiti smernice za evidence.
- (2) Kar zadeva potencialne globalnega segrevanja, je bila na 1. zasedanju konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja kot sestanka pogodbenic Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah iz leta 2015 po 21. konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum) določena skupna metrika za pretvorbo toplogrednih plinov v ekvivalente CO₂ za namene poročanja o evidencah toplogrednih plinov. Navedena skupna metrika temelji na vrednostih potenciala globalnega segrevanja iz petega ocenjevalnega poročila Medvladnega panela za podnebne spremembe ⁽³⁾. Vrednosti za potencialne globalnega segrevanja bi morale upoštevati navedeno skupno metriko.

⁽¹⁾ UL L 328, 21.12.2018, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁽³⁾ Stolpec „stoletni potencial globalnega segrevanja“ v tabeli 8.A.1 Dodatka 8.A poročila „Climate Change 2013: The Physical Science Basis“ (Podnebne spremembe v letu 2013: fizikalno-znanstvena podlaga). Prispevek delovne skupine I k petemu ocenjevalnemu poročilu Medvladnega panela za podnebne spremembe, str. 731, na voljo na: <https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/>.

- (3) Smernice za evidence toplogrednih plinov bi bilo treba podrobno določiti v skladu z mednarodnim razvojem. Poleg smernic Medvladnega panela za podnebne spremembe iz leta 2006 o nacionalnih evidencah toplogrednih plinov bi morale države članice in Komisija upoštevati načine, postopke in smernice za okvir preglednosti za ukrepe in podporo iz člena 13 Pariškega sporazuma iz Priloge k Sklepu 18/CMA.1 konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ki je imela vlogo sestanka pogodbenic Pariškega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: sklep 18/CMA.1). Poleg tega se države članice spodbuja, da uporabijo dodatek iz leta 2013 k smernicam Medvladnega panela za podnebne spremembe iz leta 2006 za državni seznam antropogenih emisij iz virov in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov: Mokrišča.
- (4) Da bi se zagotovila kakovost evidence Unije, bi bilo treba določiti nadaljnje cilje programa Unije za zagotavljanje in kontrolo kakovosti.
- (5) Za zagotovitev popolnosti evidenc Unije v smislu Sklepa 18/CMA.1 je treba določiti metodologije in podatke, ki jih Komisija uporabi pri pripravi ocen podatkov, ki manjkajo v evidenci države članice, v skladu s členom 37(5) Uredbe (EU) 2018/1999.
- (6) Za zagotovitev pravočasnosti, preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti evidence Unije je treba določiti vsebino začetnih pregledov, opravljenih za podatke iz evidenc toplogrednih plinov, ki so jih predložile države članice. Z oceno točnosti v okviru začetnih pregledov bi bilo treba zagotoviti, da države članice sistematično ne precenjujejo ali podcenjujejo dejanskih in odstranjenih emisij v zvezi s ključnimi kategorijami Unije. Ker je poročanje o emisijah toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov iz sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva sestavni del poročanja o evidencah toplogrednih plinov in ker je sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva vključen v podnebni cilj za leto 2030, bi bilo poleg tega treba začetne preglede v tem sektorju uskladiti s tistimi, ki se izvajajo v drugih sektorjih. V sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva je mogoče sporočene podatke o dejavnostih rabe in spremembe rabe zemljišč primerjati z informacijami iz programov in raziskav Unije in držav članic, kot sta Copernicus in statistično raziskovanje rabe in pokrovnosti tal (LUCAS).
- (7) Ocene za dopolnitev manjkajočih podatkov iz nacionalnih evidenc za pripravo evidence Unije so pripravljene v skladu s smernicami za evidence toplogrednih plinov. Navedenih ocen ni mogoče določiti brez uporabe vrednosti za potencial globalnega segrevanja toplogrednih plinov. Zaradi vsebinske povezanosti pravil o potencialih globalnega segrevanja, smernicah za evidence in sistemu evidenc Unije je primerno, da se jih vključi v isto delegirano uredbo.
- (8) Da se zagotovi skladnost z datumom začetka uporabe ustreznih določb Uredbe (EU) 2018/1999, bi se morala ta uredba uporabljati od 1. januarja 2021.
- (9) V skladu s členoma 57 in 58 Uredbe (EU) 2018/1999 se Uredba (EU) št. 525/2013 razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021, z izjemo člena 7 navedene uredbe, ki se uporablja za poročila, ki vsebujejo podatke za leta 2018, 2019 in 2020. Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 666/2014 (*) bi bilo zato treba razveljaviti od 1. januarja 2021, vendar bi se morala člena 6 in 7 še naprej uporabljati za poročila s podatki, ki se zahtevajo za leti 2019 in 2020 —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za poročila, ki jih predložijo države članice in ki vsebujejo podatke, ki se zahtevajo od leta 2021 naprej.

Člen 2

Potenciali globalnega segrevanja

Države članice in Komisija uporabljajo potenciale globalnega segrevanja iz Priloge I k tej uredbi za namene določanja podatkov o evidencah toplogrednih plinov in poročanja o njih v skladu s členom 26(3), (4) in (5) Uredbe (EU) 2018/1999.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 666/2014 z dne 12. marca 2014 o določitvi vsebinskih zahtev glede sistema evidenc Unije ter upoštevanju sprememb potencialov globalnega segrevanja in mednarodno dogovorjenih smernic o evidencah v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 179, 19.6.2014, str. 26).

Člen 3

Smernice za evidence toplogrednih plinov

Države članice in Komisija določijo evidence toplogrednih plinov iz člena 26(3), (4) in (5) Uredbe (EU) 2018/1999 v skladu:

- (a) s smernicami Medvladnega panela za podnebne spremembe iz leta 2006 za državne sezname antropogenih emisij iz virov in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov;
- (b) z načini, postopki in smernicami za okvir preglednosti za ukrepe in podporo iz člena 13 Pariškega sporazuma, določenimi v Prilogi k Sklepu 18/CMA.1 konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Pariškega sporazuma (Sklep 18/CMA.1).

Člen 4

Cilji programa za zagotavljanje in kontrolo kakovosti

1. Komisija upravlja in vzdržuje sistem evidenc Unije o toplogrednih plinih in si na podlagi naslednjih ciljev programa zagotavljanja in kontrole kakovosti prizadeva za njegovo stalno izboljševanje:

- (a) da je evidenca Unije o toplogrednih plinih popolna, po potrebi z uporabo postopka iz člena 37(5) Uredbe (EU) 2018/1999 po posvetovanju z zadevno državo članico;
- (b) da sistem evidenc Unije o toplogrednih plinih zagotavlja pregledno združevanje emisij toplogrednih plinov držav članic po virih in ponorih odvzetih emisij ter daje pregled metodoloških opisov ključnih kategorij Unije in na pregleden način odraža prispevek emisij držav članic iz virov in po ponorih odvzetih emisij k evidenci Unije o toplogrednih plinih;
- (c) da je za leto poročanja celota emisij toplogrednih plinov Unije iz virov in po ponorih odvzetih emisij enaka vsoti emisij toplogrednih plinov držav članic iz virov in po ponorih odstranjenih emisij v skladu s členom 26(3), (4) in (5) Uredbe (EU) 2018/1999 za zadevno leto;
- (d) da evidenca Unije o toplogrednih plinih vključuje dosledno časovno vrsto emisij po virih in odstranitvah po ponorih za vsa leta poročanja.

2. Komisija in države članice po potrebi izboljšajo primerljivost nacionalnih evidenc toplogrednih plinov tako, da si prizadevajo za sinergijski učinek metod, podatkov o dejavnosti, oznak zapisov in dodelitve emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov s strani držav članic, kadar je ustrezno.

3. Cilji programov za zagotavljanje in kontrolo kakovosti evidenc Unije dopolnjujejo cilje programov za zagotavljanje in kontrolo kakovosti, ki jih izvajajo države članice.

4. Države članice zagotovijo kakovost podatkov o dejavnostih, emisijskih faktorjev in drugih parametrov, ki jih uporabljajo za svoje državne sezname antropogenih emisij iz virov in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov.

Člen 5

Zapolnjevanje vrzeli pri podatkih

1. Ocene Komisije za dopolnitev podatkov evidenc, ki jih predloži država članica, kot je določeno v členu 37(5) Uredbe (EU) 2018/1999, temeljijo na naslednjih metodologijah in podatkih:

- (a) kadar je država članica v prejšnjem letu poročanja predložila dosledno časovno vrsto ocen za ustrezno kategorijo vira in:
 - (i) kadar je navedena država članica v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) 2018/1999 predložila okvirno evidenco toplogrednih plinov za leto $X - 1$, ki vključuje manjkajočo oceno, ocena Komisije temelji na podatkih iz navedene okvirne evidence toplogrednih plinov;
 - (ii) kadar navedena država članica ni predložila okvirne evidence toplogrednih plinov za leto $X - 1$ v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) 2018/1999, vendar je Unija okvirno ocenila emisije toplogrednih plinov za leto $X - 1$ za navedeno državo članico v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) 2018/1999, ocena Komisije temelji na podatkih iz navedene okvirne evidence toplogrednih plinov, ki jo je ocenila Unija;

- (iii) kadar uporaba podatkov iz okvirne evidence toplogrednih plinov države članice ni mogoča, ali lahko povzroči zelo netočno oceno, za manjkajoče ocene v energetske sektorju, ocena Komisije temelji na podatkih o statistiki energetike, pridobljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;
 - (iv) kadar uporaba podatkov iz okvirne evidence toplogrednih plinov ni mogoča ali lahko povzroči zelo netočno oceno, za manjkajoče ocene v neenergetskih sektorjih, ocena Komisije temelji na metodologijah ocenjevanja, ki so skladne s tehničnimi nasveti za zapolnjevanje vrzeli pri podatkih v oddelku 2.2.3 smernic Medvladnega panela za podnebne spremembe iz leta 2006 za državni seznam antropogenih emisij iz virov in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov (zvezek 1), pri čemer se, kadar je ustrezno, uporabi evropsko statistiko;
 - (b) na metodi, ki jo skupina tehničnih izvedencev za pregled uporabi pri izračunu tehničnega popravka, kadar je bila ocena emisije toplogrednih plinov iz virov ali po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov za ustrezno kategorijo predmet tehničnih popravkov v skladu s členom 38(2)(d) Uredbe (EU) 2018/1999 v zadnjem pregledu pred predložitvijo in zadevna država članica ni predložila revidirane ocene;
 - (c) na ocenjevalnih metodologijah, ki so skladne s tehničnimi nasveti za zapolnjevanje vrzeli pri podatkih v oddelku 2.2.3 smernic Medvladnega panela za podnebne spremembe za državni seznam antropogenih emisij iz virov in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov iz leta 2006 (zvezek 1), kadar ni na voljo dosledna časovna vrsta sporočenih ocen za ustrezno kategorijo vira.
2. Komisija pripravi ocene iz odstavka 1 ob posvetovanju z zadevno državo članico in v tesnem sodelovanju z njo do 31. marca v letu poročanja.
3. Zadevna država članica uporabi ocene iz odstavka 1 za predložitev državnih seznamov sekretariatu Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja v skladu s členom 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999.

Člen 6

Začetni pregledi

Začetni pregledi, ki jih izvede Komisija v skladu s členom 37(4) Uredbe (EU) 2018/1999, lahko vključujejo:

- (a) oceno, ali je država članica sporočila vse kategorije, ki se zahtevajo v okviru načinov, postopkov in smernic za okvir preglednosti za ukrepe in podporo iz člena 13 Pariškega sporazuma, določene v Prilogi k Sklepu 18/CMA.1, in vse toplogredne pline iz Priloge V k Uredbi (EU) 2018/1999;
- (b) oceno, ali so časovne vrste podatkov o emisijah toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov skladne;
- (c) oceno, ali so implicitni emisijski faktorji po državah članicah primerljivi, in sicer ob upoštevanju privzetih emisijskih faktorjev Medvladnega panela za podnebne spremembe za različne nacionalne okoliščine;
- (d) oceno uporabe oznak zapisov „ni ocenjeno“, kadar obstajajo metodologije stopnje 1 Medvladnega panela za podnebne spremembe in kadar uporaba oznake zapisa ni upravičena v skladu s točko 32 Priloge k Sklepu 18/CMA.1;
- (e) analizo ponovnih izračunov, izvedenih za predložitev evidenc toplogrednih plinov, vključno s tem, ali ponovni izračuni temeljijo na metodoloških spremembah;
- (f) primerjavo preverjenih emisij toplogrednih plinov, sporočenih v okviru sistema Evropske unije za trgovanje z emisijami, s sporočenimi emisijami toplogrednih plinov v skladu s členom 26(3) Uredbe (EU) 2018/1999;
- (g) primerjavo rezultatov referenčnega pristopa Eurostata z referenčnim pristopom držav članic;
- (h) primerjavo rezultatov sektorskega pristopa Eurostata s sektorskim pristopom držav članic;
- (i) oceno, ali je država članica izvedla točke iz prejšnjih začetnih in drugih pregledov ter priporočil iz pregledov Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja;
- (j) oceno točnosti emisij držav članic iz virov in po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov v povezavi s ključnimi kategorijami Unije;

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304, 14.11.2008, str. 1).

- (k) oceno preglednosti in popolnosti metodoloških opisov, ki so jih države članice sporočile za ključne kategorije Unije;
- (l) oceno spremljanja in poročanja o emisijah toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v skladu z delom 3 Priloge V k Uredbi (EU) 2018/1999, vključno z dodelitvijo ključnih kategorij, uporabljeno metodologijo po stopnjah in primerjavo sporočenih podatkov o dejavnosti v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč z informacijami iz programov in raziskav Unije ter držav članic.

Člen 7

Razveljavitev

Delegirana uredba (EU) št. 666/2014 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021 ob upoštevanju prehodne določbe iz člena 8 te uredbe.

Člen 8

Prehodna določba

Z odstopanjem od člena 7 te uredbe se člena 6 in 7 Delegirane uredbe (EU) št. 666/2014 še naprej uporabljata za poročila, ki vsebujejo podatke, ki se zahtevajo za leti 2019 in 2020.

Člen 9

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. maja 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

POTENCIALI GLOBALNEGA SEGREVANJA

Kratica, splošno ime ali kemijsko ime	Potencial globalnega segrevanja
ogljikov dioksid (CO ₂)	1
metan (CH ₄)	28
dušikov oksid (N ₂ O)	265
žveplov heksafluorid (SF ₆)	23 500
dušikov trifluorid (NF ₃)	16 100
Delno halogenirani fluoroogljikovodiki (HFC):	
HFC-23 CHF ₃	12 400
HFC-32 CH ₂ F ₂	677
HFC-41 CH ₃ F	116
HFC-125 CHF ₂ CF ₃	3 170
HFC-134 CHF ₂ CHF ₂	1 120
HFC-134a CH ₂ FCF ₃	1 300
HFC-143 CH ₂ FCHF ₂	328
HFC-143a CH ₃ CF ₃	4 800
HFC-152 CH ₂ FCH ₂ F	16
HFC-152a CH ₃ CHF ₂	138
HFC-161 CH ₃ CH ₂ F	4
HFC-227ea CF ₃ CHFCF ₃	3 350
HFC-236cb CF ₃ CF ₂ CH ₂ F	1 210
HFC-236ea CF ₃ CHFCHF ₂	1 330
HFC-236fa CF ₃ CH ₂ CF ₃	8 060
HFC-245fa CHF ₂ CH ₂ CF ₃	858
HFC-245ca CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	716
HFC-365mfc CH ₃ CF ₂ CH ₂ CF ₃	804
HFC-43-10mee CF ₃ CHFCHFCF ₂ CF ₃ or (C ₅ H ₂ F ₁₀)	1 650
Perfluorirani ogljikovodiki (PFC):	
PFC-14, perfluorometan, CF ₄	6 630
PFC-116, perfluoroetan, C ₂ F ₆	11 100
PFC-218, perfluoropropan, C ₃ F ₈	8 900
PFC-318, perfluorociklobutan, c-C ₄ F ₈	9 540
perfluorociklopropan c-C ₃ F ₆	9 200
PFC-3-1-10, perfluorobutan, C ₄ F ₁₀	9 200
PFC-4-1-12, perfluoropentan, C ₅ F ₁₂	8 550
PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C ₆ F ₁₄	7 910
PFC-9-1-18, C ₁₀ F ₁₈	7 190